

Ik heb een wandeling gemaakt.

Nu de avonden weer lang zijn geworden is het heerlijk om na het eten nog even een wandelingetje te maken, niet eerst met de auto ergens naar toe, maar gewoon vanuit je voordeur een rondje maken. Vooral als je bezoek hebt is het leuk en mooi om de "kasteelronde" te maken. Op deze wijze vermijd ik immers al die vele fraai ogende maar goedkoop, kapot geslagen, gehakselde hagen en andere geklepelde en verscheurde bermbegroeiing langs al die gemeentelijke (land)wegen. Mijn gasten wil ik met een goed gevoel uit mijn regio laten vetrekken met het beeld of in de waan dat hier alles zo fraai, groen en rustig is.

De ene laan naar kasteel Neubourg heen en de andere laan terug. Eerst langs die vreemde holle bomen, die toch nog leven in zich hebben en terug door die schitterende beukenlaan. Als je bij de holle-bomen-laan de rijksweg vanuit het dorp oversteekt, zie je dat er een extra voorsorteer strook aangelegd is naar het

kasteel. Dat is een hele goede lange termijn planning geweest, want iedereen houdt er nog steeds rekening mee, dat die voorsorteer strook ooit echt nodig zal zijn om met de

auto naar het glorieus gerenoveerde kasteel Neubourg te kunnen rijden. Als je nu die laan inloopt valt het op dat de automobilisten al dankbaar gebruik maken van het feit dat ze verleid worden om de laan in te rijden. Het is een prettige gratis parkeerlaan

geworden voor vele wandelaars die misschien vroeger hun auto op een betaalde P-plaats in het dorp zelf moesten zetten. En een lange rij geparkeerde auto's is weer eens wat anders dan alleen maar holle bomen.

Aan het eind van de laan zie je prachtig het kasteel al liggen, met de brug over de gracht ervoor. Grote metalen hekken met allerlei borden erop maken de wandelaar erop attent dat er aan de renovatie van het kasteel wordt gewerkt. En de hekken zorgen er ook voor dat je niet te dicht bij het kasteel kunt komen, dus

geen gevaar dat er een kasteelmuur op je hoofd valt. Al heel lang staan die hekken en borden er, dus het werk moet al bijna klaar zijn. Heel slim is ook dat de gaten in het hekwerk, waar iemand misschien doorheen zou kunnen kruipen om de kasteeltuin te bewonderen, deskundig met gastvrij prikkeldraad zijn dichtgemaakt. Het zou toch werkelijk van de zotte zijn als bewoners en bezoekers van Gulpen zomaar die tuin in konden gaan. Een monument is een monument en zo moet dat blijven.

Als je langs de hekken van het kasteel bent gelopen kom je in de beukenlaan, vooral op een warme dag een verademing om daar in de schaduw te lopen. Dan valt het ook op dat er weer goed is nagedacht over het niet-plaatsen van bankjes. Want stel je voor dat er op die druk bewandelde route bankjes zouden staan, ze zouden onmiddellijk

verworden tot hangplaatsen van oudere toeristen die dan weer bergen afval zouden kunnen achterlaten. Nee, laat die heuvelland bezoekers maar snel doorlopen, terug het dorp in. Terrasjes en bankjes met prullenbakken genoeg in het dorp.

Aan het eind van de beukenlaan zie je dan aan je rechterhand de vijver, met een gastvrije

doorgang, opengeknippt uit het driemaal gewikkelde prikkeldraad dat de laan van de vijver scheidt. Een echte integratie van twee toeristische trekpleisters: kasteellaan en vijver. Hier aan de vijver gaan we toch maar even misbruik maken van de bankjes die daar wel staan en genieten van de strakke en steriele vorm en wanden van de vijver. Zo'n vijver moet opvallen en niet een eenheid met het Limburgse landschap vormen door een natuurlijke vorm aan die vijver te geven en de oevers te bekleden met

natuurstenen. Nee, leg die keien maar als solitaire kunstwerken op het trottoir voor het zwembad.

Achter ons bankje is een hoge en brede houtwal naar de weilanden rondom het kasteel gecreëerd om de privacy van de illegale wandelaars in de kasteeltuinen te garanderen. Op de terugweg naar onze voordeur hebben we een binnendoor-paadje in het dorp genomen, op dat

moment net zo leuk en met minder ergernis dan de kasteelronde.